

биҳалолика ан ҳаромика ва ағнинии бифазлика амман сивока» дегин», деди».

Термизий ривоят қилган.

Шарҳ: Мукотаб – хўжаси билан маълум маблағ эвазига озод бўлиш учун шартнома ёзган қул. Сабийр – Ямандаги бир тоғнинг исми.

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Менга ҳалолинг ила ҳаромингдан кифоя қилгин. Ўз фазлинг ила мени ўзингдан бошқалардан беҳожат қилгин».

Ким ушбу дуони ният ва ихлос билан фарз намозлардан кейин ўқиб юрса, Аллоҳ таоло унга қарзини узишда ёрдам беради.

نَمْرُ لُجْرَبَ وَهُ إِذِ افِمْ وَيَ تَ اذِ دِجْ سَمَّ لَ لَ هَ لَ L
يَفِ دِجْ سَمَّ لَ لَ يَفِ اَسْ لَ لَ اَجْ كَ اَرَا يَ لَ اَمَ ، رَ مَ اَمُّ اَبَا اَيَ : لَ اَقَ فَ ، رَ مَ اَمُّ اَبَا اَيَ : لَ اَقَ فَ ، رَ M اَمُّ اَبَا اَيَ : L
اَمَّ اَلْ كَ كَ مَّ لَ عَ اَلْ فَا : لَ اَقَ ، لَ لَ L لَ L لَ L لَ L لَ L لَ L لَ L لَ L لَ L لَ L لَ L لَ L لَ L لَ L لَ L لَ L لَ L لَ L L
اِذِ لُ قَ : لَ اَقَ ، لَ L L
رَ جَ لَ L نَ مَ كَ بَ دُوعَ اَوْ نَ زَ لَ اَوْ مَ هَ L نَ Mَ Kَ Bَ دُوعَ اَيَّ نَ اَيَّ مَ هَ L L : تَ يَ سَمَّ اَ اِذِ اَوْ تَ حَ بَ صَا
: لَ اَقَ ، لَ L اَجَّ رَ L رَ قَ وَ نَ يَ دَ لَ اَ بَ لَ عَ نَ Mَ Kَ Bَ دُوعَ اَوْ لَ خَ بَ لَ اَوْ نَ بَ جَ L نَ Mَ Kَ Bَ دُوعَ اَوْ ، لَ Sَ Kَ Lَ L اَوْ
دُ وَا دَ وُ بَا هَا وَا . يَ نَ يَ دَ يَ نَ عَ يَ صَ قَ وَ يَ مَ هَ هَ L L لَ Bَ Dَ اَ فَ Kَ Lَ Dَ Tَ لَ Eَ Fَ Fَ

4676. Абу Саъийд розияллоҳу анҳу:

«Бир куни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам масжидга кирган эдилар, бирдан ансорлардан Абу Умома деб аталадиган кишини кўриб қолдилар. Шунда у зот:

«Эй Абу Умома! Масжидда намоз вақтидан бошқа вақтда ўтирганингни кўряпманми?» дедилар.

«Мени ғамлар ва қарзлар босди, эй Аллоҳнинг Расули!», деди.

«Сенга агар айтсанг, Аллоҳ ғамларингни кетказадиган ва қарзларингни узадиган калималарни ўргатиб қўяйми?» дедилар.

«Ҳа, эй Аллоҳнинг Расули!» деди.

«Тонг оттирсанг ва кеч киртирсанг «Аллоҳумма! Иннии аъузузу бика минал ҳамми вал ҳазани ва аъузузу бика минал ажзи вал касали ва аъузузу бика минал жубни вал бухли ва аъузузу бика мин ғолабатид-дайни ва қоҳрир рижали» дегин», дедилар.

Ўшандоқ қилган эдим, Аллоҳ ғамларимни кетказди ва қарзларимни узди».

Абу Довуд ривоят қилган.

Шарҳ: Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Сендан ғам босишидан, маҳзунликдан паноҳ сўрайман. Ожизликдан, дангасаликдан паноҳ сўрайман. Қўрқоқликдан, бахилликдан паноҳ сўрайман. Қарзга ботишдан ва одамларнинг ғолиб келишидан паноҳ сўрайман».

Ким ушбу дуони ният ва ихлос билан эрталаб ва кечқурун ўқиб юрса, Аллоҳ таоло унга қарзини узишда ёрдам беради.

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф

(Ҳадис ва ҳаёт китобидан)